

ŽIVOTOPIS - Otto Císař

Doc. Mgr. Otto Císař se narodil v roce 1934 v Brně jako nejmladší ze čtyř dětí. Jeho otec byl tesařem a matka zůstala v domácnosti. I když rodina byla z chudých poměrů, maminka dbala, aby se všechny čtyři děti učily hrát na nějaký hudební nástroj – byla přesvědčena, že hudba spoluvytváří profil člověka a prohlubuje jeho estetické cítění. Netušila, jak výrazně Ottovi, který hrál od pěti let na housle, ovlivní hudba život.

V roce 1944 desetiletý Otto zažil bombardování. Po nástupu komunistů k moci v únoru 1948 založil starší bratr Emil, v té době středoškolák, v rámci skautského oddílu odbojovou skupinu Jana Masaryka. Byli však vyzrazeni, zatčeni a sedmnáctiletý Emil byl odsouzen na 2,5 roku, které si odpykal ve věznici pro mladistvé v Zámrsku. Nejstarší bratr Toník byl uvězněn také, a to jen kvůli tomu, že byla při domovní prohlídce nalezena stará ruská pistole, památka po důstojníkovi Rudé armády. Dostal za to 8 let žaláře. Během jednoho týdne bez rozloučení s rodinou tudíž zmizeli dva synové rodiny Císařovy. Jejich otec těžkou životní situaci svých synů neunesl a ukončil svůj život - v Zábrdovicích skočil pod vlak.

Otto studoval na gymnáziu, nemohl však po události s bratry ve studiu pokračovat, a tak ho matka „ukryla“ do tříletého varhanního kurzu Musica Sacra (později působícího při Státní hudební škole Jaroslava Kvapila), kde nahradil jednoho z uvězněných bratrů. Po dokončení studia a základní vojenské služby musel přijmout práci v dělnické profesi – deset let opravoval bagry ve Stavebních strojích Brno – Přízřenice. Ve volném čase hrál na housle a piano, zpíval v prestižních pěveckých sborech, stal se členem Divadla železničářů. Nakonec mu bylo umožněno vystudovat bez studijních úlev dálkově sólový zpěv na JAMU v Brně.

Začal působit v Komorní opeře JAMU, kde v průběhu další řady let nastudoval třináct oper, některé ve světové premiéře („Kolébka“ Osvalda Chlubny, žáka Leoše Janáčka). Rád vzpomíná zejména na role Evžena Oněgina ve stejnojmenné opeře, Escamilla v Carmen, otce Germonta v Traviatě či hraběte ve Figarově svatbě.

Po promoci nemohl pan Otto Císař přijmout nabídky divadel v Opavě a Českých Budějovicích, protože se mezitím oženil a narodilo se mu dítě. Nastoupil proto jako organizační pracovník v Obvodním kulturním a vzdělávacím středisku (OKVS) Brno III. Později byl jmenován ředitelem tohoto zařízení. V období normalizace byl z funkce odvolán a přešel na OKVS Brno v Králově Poli jako odborný pracovník. Založil zde řadu různých vzdělávacích kurzů a s ředitelkou Liběnou Opletalovou, známou pěvkyní a milovnicí divadla, spoluvytvořil i Kabaret U Netopýra.

V roce 1972 začal vyučovat jako externí pedagog na katedře Syntetických divadelních žánrů JAMU v Brně, po dvou letech zde pak přešel do hlavního pracovního poměru. V letech 1986 a 1988 se zúčastnil mezinárodních interpretačních kurzů ve španělské Cerveře a Leridě, v roce 1987 byl jmenován docentem pro zpěv a ukončil studium Základů vysokoškolské pedagogiky.

Dále se aktivně věnoval koncertní a estrádní umělecké činnosti a spolupráci s řadou orchestrů, rozhlasem a televizí. Nadále vyučoval na JAMU v Brně a jako dlouholetý varhaník působil v kostele a obřadní síni v Rajhradě.

Pan Otto Císař doteď žije v Králově Poli a stále pomáhá svou hrou na varhany ve zdejším kostele Nejsvětější Trojice.

Zdroje: osobní rozhovor – natáčení s pamětníkem
autorský kolektiv: 110 příběhů královopolských osobností, Brno: Statutární město Brno, městská část Brno-Královo Pole, 2018, ISBN 978-80-270-4450-4